

знаяше че *сѣме-то нѣмаше да бжде негово: за това, когато влязаше при женѣ-тъ на брата си, изливаше *сѣме-то* на земѣ-тъ, за да не даде сѣме на брата си.

10 А това което правяше бѣ зло прѣдъ Го-

11 спода: *за това уби и него. И рече Иуда на Фамарь снѣхъ си: *сѣди вдовица *въ домъ-тъ на бащъ си, додѣ стане голѣмъ Шела сынъ ми; защото думаше: Да не умре и той, като братія-та си. И отиде Фамарь, та сѣднѣ въ домъ-тъ на отца си.

12 И слѣдъ много дни, умрѣ Иудина-та жена, дѣщеря-та на Суѣхъ: и като *еся утѣши Иуда, възвѣзе при стрѣгачѣ-тъ на овцы-тъ си *въ Фамнѣх, той и пріятель-тъ му Ира

13 Одолламянинъ-тъ. И извѣстѣхъ на Фамарь, и рекохъ: Ето, свежѣръ ти възлиза на Фамнѣх, за да остриже овцы-тъ си.

14 А тя съблѣче вдовицкы-тъ си дрехы, покры ся съ покрывало, и обви ся, ^и сѣднѣ при прѣходъ-тъ на Енаимъ, който е при пѣть-тъ на Фамнѣх; защото видѣ *че станѣ голѣмъ Шела, а тя не бы дадена

15 нему за женѣ. И като іхъ видѣ Иуда, възмѣнѣ іхъ за блудницѣ: защото бѣше покрывала лице-то си. И на пѣть-тъ ся обврнѣкъ къмъ неіхъ и рече: Остави мя, молижъ, да влѣзжъ при тебе: защото не позна че бѣше снѣха му. И тя рече: Какво ще ми дадешъ, за да влѣзешъ при мене? И той рече: Азъ *ще ти проводѣжъ отъ стадо-то яре отъ козы-тъ. И тя рече: *Давашъ ли

18 ми залогъ, додѣ го проводишь? И той рече: Що да ти дамъ залогъ? И тя рече: Печать-тъ си, и *ширитъ-тъ си, и тоягъ-тъ си, която е въ рѣкѣ-тъ ти. И даде ѣ ^и гы, и влѣзе при неіхъ, и тя зачнѣ отъ него. Послѣ станѣ та си отиде, и *както снѣ покрывало-то си, облѣче ся въ двовичкы-тъ си дрехы. А Иуда проводи яре-то отъ козы-тъ чрѣзъ рѣкѣ-тъ на пріятель-тъ си Одолламянинъ-тъ, за да земе залогъ-тъ отъ рѣцѣ-тъ на женѣ-тъ: но

21 не іхъ намѣри. И попыта челоуѣцы-тъ отъ мѣсто-то ѣ, и рече: Дѣ е блудница-та, която бѣше при Енаимъ на пѣть-тъ? А тѣ рекохъ: Не е имало тука блудница.

22 И врнѣжъ ся при Иудж, и рече: Не іхъ намѣрихъ: още и челоуѣцы-тъ отъ мѣсто-то рекохъ: Не е имало тука блудница. И рече Иуда: Нека ^и има, да не станемъ за присмѣхъ: ето, азъ пратихъ това яре,

24 но ты не іхъ намѣри. И около три мѣсеца послѣ, извѣстѣхъ на Иудж и рекохъ: Фамарь снѣха ти *блудствова, а още, ето, неправдна е отъ блудъ-тъ. И рече Иуда:

25 Изведѣте іхъ вѣнѣ, и *да ся изгори. И когато іхъ изводяхъ вѣнѣ, проводи на свекра си и рече: Отъ челоуѣкъ-тъ, на которого сѣхъ тѣзи нѣща, неправдна съмъ; и рече още: *Познай, молижъ, чій е той *печать, и ширитъ-тъ, и тояга-та? И Иуда гы *позна, и рече: *Тя е по праведна отъ мене, защото *не іхъ дадохъ на Шелѣ сына ми. *И вече не іхъ позна.

27 И въ което врѣме пѣше да роди, ето,

28 близнеца въ утробѣ-тъ ѣ. И като раждаше, *едно-то* прострѣ рѣкѣ: и баба-та зѣ, та върза на рѣкѣ-тъ му червенѣ прежджъ и рече: Той излѣзе първий. А като отегли надирѣ рѣкѣ-тъ си, ето излѣзе братъ му: и тя рече: Какво проломеніе направи ты? на тебе *нека* с проломеніе-то. За това ся нарече име-то му *Фаресъ.

30 И послѣ излѣзе братъ му, който имаше червенѣ-тъ прежджъ на рѣкѣ-тъ си: и нарече ся име-то му Зара.

ГЛАВА 39.

1 А Иосифа низведохъ въ Египетъ: и *Петефрій дворникъ Фараоновъ, начальникъ на тѣлохранители-тъ, челоуѣкъ Египтянинъ, *купи го отъ рѣцѣ-тъ на Исма-

2 иляны-тъ, които го низведохъ тамъ. И *Господь бѣ съ Иосифа, и като бѣ челоуѣкъ благополученъ, и намираше ся въ

3 домъ-тъ на господаря си Египтянина. И видѣ господарь-тъ му, че Господь бѣ съ него, и Господь *направи да успѣва въ

4 рѣцѣ-тъ му всичко що правѣше. И *намѣри Иосифъ благодать прѣдъ него, и слугуваше му; и постави го *настоянникъ надъ домъ-тъ си, и всеико що имаше прѣ-

5 даде въ рѣцѣ-тъ му. И отъ онова врѣме, отъ както го постави настоянникъ надъ домъ-тъ си, и надъ всеико що имаше,

6 *благослови Господь домъ-тъ на Египтянина поради Иосифа: и благословеніе Господне бѣше на всеико що имаше

въ домъ-тъ и по нивы-тъ. И остави всеико що имаше въ рѣцѣ-тъ Иосифовы, и не знаеше нищо отъ колко-то бѣше при него освѣнѣ хлѣбъ-тъ що ядѣше: а Иосифъ бѣше *доброличенъ и красенъ на гледъ.

7 И слѣдъ това, жена-та на Господаря му хвърли очи на Иосифа, и рече: *Лежь съ мене. Но той не пѣше, и рече на женѣ-тъ господаровѣ си: Ето, господарь-тъ мой не знае нищо отъ онова що е съ мене въ домъ-тъ: и всеико що има прѣдаде

к Втор. 25; 6.
л Гл. 46; 12. Числ. 26; 19.
м Руц. 1; 13.
н Лев. 22; 13.
о 2 Цар. 13; 39.
п Ис. Нав. 15; 10, 57. Сжд. 14; 1.
р Прит. 7; 12.
с Ст. 11, 26.

т Ис. 16; 33.
ѳ Ст. 20.
ф Ст. 25.
х Ст. 14.
и Сжд. 19; 2.
ч Лев. 21; 9. Втор. 22; 21.
ш Гл. 37; 32.
щ Ст. 18.
ъ Гл. 37; 33.

ы 1 Цар. 24; 17.
ь Ст. 14.
ѣ Иов. 34; 31, 32.
ю Гл. 46; 12. Числ. 26; 20.
з 1 Лѣт. 2; 4. Мат. 1; 3.
* Проломеніе.
а Гл. 37; 36. Псал. 105; 17.
б Гл. 37; 28.

в Ст. 21. Гл. 21; 22. 26; 24. 28. 28; 15. 1 Цар. 16; 18. 18; 14, 28. Дѣян. 7; 9.
г Псал. 1; 3.
д Гл. 18; 3. 19; 19. Ст. 21.
е Гл. 24; 2.
ж Гл. 30; 27.
з 1 Цар. 16; 12.
и 2 Цар. 13; 11.